

جمهوری اسلامی ایران
 مجلس شورای اسلامی

۱۳۳۲

۴۹۶

شماره چاپ

شماره ثبت

دوره هشتم - سال سوم

تاریخ چاپ ۱۳۸۹/۱۰/۲۵

یک شوری

طرح فوق العاده خاص پرسنل سازمان پزشکی قانونی

کمیسیونهای ارجاعی

اجتماعی:

اصلی:

بهداشت و درمان - قضائی و حقوقی

فرعی:

معاونت قوانین

با اسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

سازمان پزشکی قانونی کشور به عنوان یک مجموعه و نهاد حاکمیتی در راستای انجام وظایف و مسؤولیتهای محوله، همواره با حساسیتها و تنشی‌های خاصی روپرتو بوده است. صعوبت کار، تماس با مراجعین خاص و متالم، آلودگی محیط کار (انواع عفونتهای واگیردار از قبیل ایدز و هپاتیت، مواد سرطانزا، مواد سمی و شیمیایی خطرناک و ...)، تماس مستقیم و غیرمستقیم با اجساد متعفن و فاسد، زمینه ساز بروز مشکلات روحی و جسمی در کارشناسان و کارکنان خدوم این سازمان می‌شود. لذا اشتغال در پزشکی قانونی به علت مسؤولیت سنگین، نوع کار، عوارض جسمانی و روانی و مشکلات اجتماعی آن جذابیت چندانی ندارد و در تمام دنیا برای جذب کارشناسان خبره و ایجاد انگیزه و اشتغال در پزشکی قانونی تسهیلات مالی و رفاهی خاصی در نظر گرفته می‌شود. در حالی که حقوق و مزایای دریافتی کارکنان و کارشناسان پزشکی قانونی در ایران علی‌رغم اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری نه تنها تمایزی ندارد و افزایش نیافر است (پیوست یک نمونه تصاویر احکام کارگزینی)، بلکه در موارد متعددی کارشناسان و پزشکان در سایر ارگانها دریافتی بالاتری دارند. این امر بالاخص به واسطه امکان برخی پرداختها در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و نیز اجرای طرح پزشک خانوارده که در مواردی با مبلغ دریافتی بیش از چهارابر پزشکان قانونی همطرآز موجب خروج پزشکان و کارشناسان از سازمان گردیده است. این مسأله از ابتداء سال ۱۳۸۴ تا

پایان نیمه اول سال ۱۳۸۸ منجر به تعطیلی حدائق چهل و هشت مرکز پزشکی قانونی در سطح کشور گردیده است (پیوست دو) و این موضوع همچنین باعث تشدید مشکل جذب نیروهای فنی و تخصصی در سازمان شده است و ادامه بهره‌مندی از نیروهای فنی را در میان مدت و درازمدت با تهدیدات جدی مواجه ساخته است.

این امر ضمن ایجاد مشکلاتی در خدمت رسانی بهینه به اریاب رجوع زمینه نارضایتی عمومی را نسبت به دستگاه قضائی در موارد متعدد فراهم نموده است. ابطحی - موسوی لارگانی - فروزش - نوروزی - زارعی - رسایی - فولادگر - روح الله عباسپور - نقوی - پشنگ - دلخوش - اخوان بیطرف - صفائی - آیا - محمد رضا شعبانی - صبور - شهرزاد - کامران - سورا الله حیدری - طاهرپور - مهدوی - بهروز جعفری - کوهی باغ اناری - آفاهنرانی - مرندی - بهمن محمدی - محمد حسین مقیمی - آغازاده - قاضی پور - اکبریان - سید کاظم موسوی - صدر - رنجبرزاده - علی کریمی - تأمینی

طرح فوق العاده خاص پرسنل سازمان پزشکی قانونی

ماده واحده -

الف - نظر به صعوبت و سختی کار در سازمان پزشکی قانونی بالاخص تماس با اجساد متلاشی و متعفن، مواد شیمیایی مضر و سرطانزا و عفونتهای شدید

واگیردار از قبیل ایدز، هپاتیت و ... ضرایب مندرج در جدول ذیل را به عنوان فوق العاده خاص از ابتداء سال ۱۳۸۹ در حقوق و مزایای کارمندان اعمال می‌شود.

اعتبار این طرح از محل درآمدهای اختصاصی سازمان، براساس ماده (۳) قانون تشکیل سازمان پزشکی قانونی کشور مصوب ۱۳۷۲/۴/۲۷ تأمین می‌شود.

مشاغل	فوق العاده خاص
دکترای تخصصی و PHD	۴× امتیاز شغل و شاغل
دکترای حرفه‌ای	۵/۳× امتیاز شغل و شاغل
کارشناس ارشد و کارشناس بخش فنی *	۳× امتیاز شغل و شاغل
کارдан و تکنیسین بخش فنی *	۵/۲× امتیاز شغل و شاغل
پرسنل اداری شاغل در بخش فنی *	۲× امتیاز شغل و شاغل
سایر کارکنان	۱× امتیاز شغل و شاغل

* بخش فنی شامل: معاینه بالینی، کمیسیون تخصصی، معاینه جسد، سالن تشریح و آزمایشگاه می‌باشد.

ب - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مكلف است نسبت به تأمین نیروی انسانی مورد نیاز سازمان پزشکی قانونی از میان فارغ‌التحصیلان رشته پزشکی قانونی و رشته‌های مورد نیاز براساس اعلام نیاز سازمان جهت طی طرح خدمت پزشکان (ضریب K) در آن سازمان، اقدام نماید.

(پیوست شماره دو)

ردیف	استان	مراکز تعطیل شده
۱	آذربایجان غربی	قره ضیاء الدین، پل دشت، تکاب

۱	یزد	خاتم
۲	اردبیل	هیر، رضی، انگوت، سرعین، بیله‌سوار
۳	ایلام	ایوان غرب، شیروان چرداول
۴	چهارمحال و بختیاری	اردل، کوهرنگ
۵	خراسان جنوی	درمیان
۶	خراسان جنوی	بعستان
۷	خراسان شمالی	جاجمرم
۸	خوزستان	باغملک، دشت آزادگان، شادگان، مسجدسلیمان
۹	فارس	خنج، بیضا، سعادت شهر خشت و کمارج، رزقان، سروستان
۱۰	قزوین	الموت و روبار، آوج
۱۱	کردستان	دهگلان
۱۲	کرمان	راین، ماهان، راور، عنبرآباد، بردسیر
۱۳	کرمانشاه	ثلاث باباجانی، پاوه
۱۴	گیلان	لوشان، سیاهکل
۱۵	لرستان	رومشکان، پلدختر
۱۶	مرکزی	خنداب، آشتیان، کمیجان
۱۷	هرمزگان	بندر خمیر، پارسیان، حاجی آباد، فین، بندرلنگه

سوابق

قانون تشکیل سازمان پزشکی قانونی کشور

- ماده ۱ - به منظور انجام وظایف مشروح زیر سازمان پزشکی قانونی کشور که در این قانون به اختصار سازمان نامیده می شود زیر نظر رئیس قوه قضاییه تشکیل می گردد.
- ۱ - اظهار نظر در امور پزشکی قانونی و کارشناسی آن، کالبدشکافی و انجام امور آزمایشگاهی و پاراکلینیکی به دستور مراجع ذیصلاح قضایی.
- ۲ - پاسخ به استعلامات ادارات و سازمانهای وابسته به قوه قضاییه و سایر دستگاههای دولتی.
- ۳ - اجرای برنامه های کارآموزی پزشکی قانونی و بررسی صلاحیت علمی داوطلبان خدمت پزشکی قانونی در سازمان.
- ۴ - همکاری علمی و انجام امور آموزشی و پژوهشی مورد نیاز دانشگاه ها که برای پیشبرد اهداف سازمان و دانشگاه ها مفید می باشد.
- ۵ - تبادل اطلاعات علمی مورد نیاز با مراکز آموزشی داخل و خارج کشور.
- تبصره ۱ - اظهار نظر پزشکی قانونی باید مستدل، روشن و متضمن شرح مشهودات و معاینات و مبتنی بر مدارک و ملاحظات علمی و آزمایشگاهی و با استفاده از روش های جدید و نتیجه گیری کافی باشد.
- تبصره ۲ - متخلفین از انجام دستورهای مقامات ذیصلاح قضایی، مشمول حکم مندرج در قسمت اخیر ماده ۱۹ قانون آینین دادرسی کیفری خواهند بود.
- ماده ۲ - سازمان دارای استقلال مالی و اداری می باشد و بودجه سالانه آن ضمن بودجه کل کشور در ردیف جدایگانه منظور می شود و طبق مقررات، زیر نظر رئیس سازمان به مصرف خواهد رسید.
- ماده ۳ - سازمان موظف است هزینه های خدمات پزشکی قانونی را بر اساس تعریفه هایی که به پیشنهاد سازمان به تصویب رئیس قوه قضاییه می رسداخذ و به حساب درآمد عمومی کشور واریز نماید.
- همه ساله معادل درآمد واریزی مزبور از محل اعتباری که به همین منظور در قانون بودجه سال مربوط

پیش‌بینی می‌شود در اختیار سازمان قرار خواهد گرفت تا جهت تجهیز مراکز پزشکی قانونی و امور تحقیقاتی و مطالعات پزشکی قانونی و انتشار مجله پزشکی به مصرف برساند.

ماده ۴ - حقوق و مزایای پزشکان و کادر فنی سازمان حسب مورد معادل حقوق پزشکان و کادر فنی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد بود.

تبصره ۱ - کادر علمی و تحقیقاتی سازمان با تأیید وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مشمول مقررات استخدامی اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها خواهند بود.

تبصره ۲ - سایر کارکنان سازمان مشمول مقررات قانون استخدام کشوری می‌باشند.

ماده ۵ - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و دانشگاه‌های علوم پزشکی مکلفند با اعلام ضرورت سازمان به استفاده از خدمات پزشکی و پیراپزشکی افراد تابعه آنان فوراً فرد مورد نیاز را پس از جلب رضایت او در مدت اعلامی سازمان به پزشکی قانونی مأمور نمایند. حق الزرحمه فرد موردنیاز در خارج از وقت اداری بر اساس تعریف سازمان پرداخت می‌شود.

تبصره - تعریف پرداخت حق الزرحمه پزشکان و پیراپزشکان مورد نیاز توسط ریس سازمان تهیه و به تصویب ریس قوه قضائیه می‌رسد.

ماده ۶ - ریس سازمان توسط ریس قوه قضائیه از میان پزشکان واجد صلاحیت تعیین و منصوب می‌گردد.

ماده ۷ - تشکیلات سازمان توسط ریس سازمان پزشکی قانونی کشور تهیه می‌گردد و پس از تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب ریس قوه قضائیه می‌رسد.

ماده ۸ - مشمولین قانون مربوط به خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷, ۱, ۳۰ که به خدمت سازمان در می‌آیند در صورتی که حداقل مدت ده سال در مناطق غیر مجاز مذکور در قانون اصلاح مواردی از قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷, ۱, ۳۰ و حسب مورد مدت ۳ تا ۵ سال در مناطق مجاز در سازمان خدمت نمایند از انجام خدمت موضوع قانون مزبور معاف خواهند بود. آینین نامه اجرایی این ماده توسط سازمان باهمکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تدوین و به تصویب ریس قوه قضائیه خواهد رسید.

- ماده ۹ - به پزشکان، دندانپزشکان، داروسازان، و متخصصان علوم آزمایشگاهی (دارای دکترای حرفه‌ای) که به استخدام سازمان درمی‌آیند اجازه تأسیس مطب، داروخانه و آزمایشگاه در شهر محل خدمت آنان داده خواهد شد و در صورت قطع رابطه استخدامی آنان با سازمان مشمول قانون اجازه تأسیس مطب مصوب ۱۳۶۲ و آیین نامه اجرایی آن خواهد بود.
- ماده ۱۰ - از تاریخ تصویب این قانون اموال غیر منقول متعلق به قوه قضاییه که مستقلاند در اختیار پزشکی قانونی می‌باشد و کلیه اموال منقول مورد استفاده و کارکنان پزشکی قانون و اداری شاغل در آن به سازمان منتقل می‌گردد.
- تبصره - اماکنی که مشترکاً با دادگستری جمهوری اسلامی ایران مورد استفاده قرار گرفته تا تهیه مکان مستقل همچنان در اختیار سازمان خواهد بود.
- ماده ۱۱ - آیین نامه اجرایی این قانون طرف ۶ ماه با هماهنگی سازمان و دادگستری جمهوری اسلامی ایران و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه و به تصویب رییس قوه قضاییه خواهد رسید. قانون فوق مشتمل بر یازده ماده و شش تبصره در جلسه روز یکشنبه بیست و هفتم تیر ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۲, ۵, ۳ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.